

Stríbrná svatba

Budoár staré dámy

Vzduch se chví jak živé tělo. Klaní se před námi na křídě tištěný les.

Spi

Ve výši tvých byzantských očí
nahmatám poslepu ve svislé zeleni
pryskyřné pečeti bláhové libosti

Růst do nebe,
ač není.

Na kříži obor pne se po vesmír
Rachmaninovův klavír,
po krk zalitý
vařící, černou zvěřinovou krví.

A v leklém brusinčí cuká se sladký nůž.

Kolik je asi hodin, Úzkosti?
Na tácech jezer tma
jak černý kaviár-
věším ti nad hlavu zelený plísňový obraz.

Spi.

Jen ještě zaklapnout v pudřence první sních.
Jen ještě do hrsti srst šelem šlechetných.

Neb nejvíc zatěžko mi utřít po svících
a uspat ruce své,
tvé prsy kuřátkové.

Jen ještě obrátit zrcadlo ke stěně.
Jen ještě oplakat tvé spadlé ramínko,
tu nejkrásnější katastrofu světa.

Kolik je asi hodin, Úzkosti?
Na tácech jezer tma
jak černý kaviár-
Kladu ti do temnot tvé spící náruče
svůj příští holý život.

Spi.